

που γράφει εν τού ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
τούτέστι τρέχα γύρευε και Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορά ὁ «Σάτυρος» θὰ θγαίνη
και τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνη
μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζη
νὰ κάνη γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς και μεις μ' ἐκείνον χάζι.

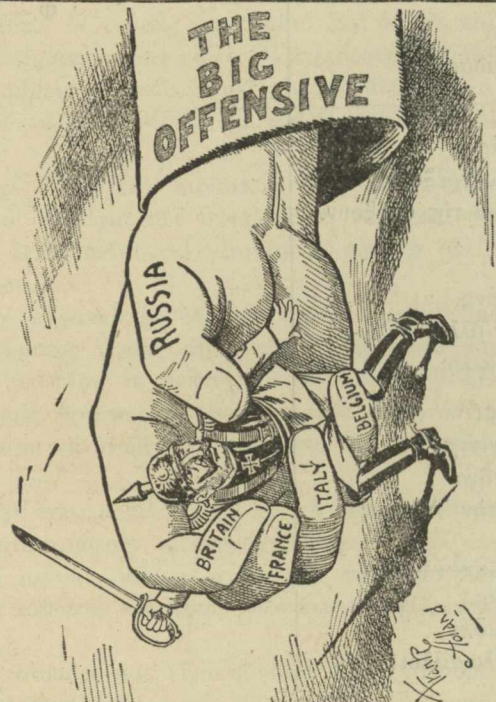
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας Σατύρου τρίτος χρόνος
και τοῦ Ρωμηοῦ πολὺ κ' ἐμᾶς μᾶς συγκινεὶ ὁ πόνος.

Ἰούλη εικοσιενῆ
φέσια ἀδειάζουν τὴ γωνιά.

Ἄν θέλῃ ὅμως και κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δύο μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κ' ὅπως μὴ κάμνωμεν και μεις... ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Χίλια ἐνηηκὸσιακόσια μὰ και δέκα ἔξη
μεσ' σαυτὴ τὴ μπόρα κᾶτι θὰ μᾶς τρέξη.

Ἐκατὸ και δεκατρία δρόμο πέρνει ὁ Φασουλῆς
μὲ σπαθᾶτων σοματεῖα και διάλυσι Βουλῆς.

Περὶ τῆς μαύρης λίστας μιλοῦν κ' αὐτοὶ πολὺ
ποῦχει ἐμπόρους μέσα μὰ και τὸ Φασουλῆ.

Π.—Ἐλαβες γράμμα Φασουλῆ, κανέν' ἀπ' τὴν Πατρίδα;
Φ.—Ζαμάνια πάνε και καιροὶ ποῦ γράμματα δὲν εἶδα.
Στὴ μαύρη λίστα μ' ἔχουνε και μένα καταγράφει
κ' ἡ Ἀλβιὼν σὺν δὲν μπορεῖ δῶ ποῦμαι νὰ μὲ χάψη
κ' ἀφοῦ δὲν στέλνω ἄλλωρα νὰ μοῦ τὰ κατασχέση
οὔτε πόστ κάρτ στὸ χέρι μου φροντίζει νὰ μὴν πέση.
Ὅσα μοῦ στέλνουν γράμματα κ' ἐμέν' ἀπὸ κεῖ κάτω
χάνουν τὸ δρόμο και τραβοῦν στὴς θάλασσας τὸν πάτο
κ' ἂν κατὰ λάθος κάποτε κανένα ξεγλιστρήση
θὰ τῶχει τὸ ψαλλίδι της και κείνο μαγαρίσει.

Π.—Κι ἡ φρίντομ τότε ὅφ δι σὶς τί ἔχει τάχα γίνει;
Φ.—Κᾶπου ἡ φίλη Ἀλβιὼν τὴν κρέμασε κ' ἐκείνη,
κ' ὅσες φορὲς τῆς ἔρχεται και σ' ἀπ' αὐτὸ πηγαινέι
μὲ συγχωρῆς και τὰ λοιπὰ τὴ βλέπει κρεμασμένη.

Ὡς και ἡ φρίντομ ὅφ δι σὶς βρὲ Περικλῆ κεφάλαι
ἀποπατήθηκε κ' αὐτὴ ὅπως και τόσα ἄλλα,
και χάρις στὸν προφέσορα χάρις στὴς νότες κείνες
μεγάλωσαν κ' ἐπλήθυναν πολὺ ἡ κωλοσφήνες
κ' ὁ πσινὸς τοῦ Μπάρμπα Σάμ —συχῶρα μου τὴν φράσι—
πικρὰ ὡς βλέπω κατ' αὐτὰς τῆς ἔχει δοκιμάσει.

Ἡ μέρτσαντ εἶσαι ἔξυπνος, ἡ ἔμπορος μὲ νύστα
ὅταν σὲ γράφουν Περικλῆ, μέσα στὴ μαύρη λίστα
ἐσὺ φορτώνεις ἀπ' ἐδῶ και μὲ τὸ νέο νόμο
τὰ ξεφορτάνει ὁ Τζῶν Μπούλ μὲ τὸ στανεῖο στὸ δρόμο.
και νότες γράφεις τότε σὺ γι' αὐτὸ ποῦ σέχει εὔρει
κ' αὐτὸς σοῦ λέγι οὐίση, μὰ μοῦ μασᾶ τ' ἄλευρι.

Ὅταν στὴ λίστα φουκαρᾶ, σὲ γράφουνε τὴ μαύρη
λαῦροι θὰ πέσουν πάνω σου οἱ Σύμμαχοι και γαῦροι

καὶ φορτωμένα ἀπ' αὐτὰ μὲ συγχωρῆς ἄν πάνε
τὰ καρτεροῦν μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα νὰ τὰ φάνε.

Ὅταν θελήσῃ σήμερα ὅποια στιγμή σακάτη
ἢ Ἀλβιδῶν ἢ χριστιανὴ καὶ ἢ τσιβιλιζάτη
δὲν φεύγει σιταρόσπυρο ἀκόμα γιὰ τῆς κότες
μὲ ὄλες τοῦ προφέσορα τῆς προκομμένες νότες.

Νέος Χαμίτης Περικλῆ, στὴ Δύσι ἀνεφάνη
ποῦ τὸν κακόμοιρο ντουσιά τῆς πείνας θὰ πεθάνη.
ἄν δὲν συρθῆ στὰ πόδια του μπροστὰ σὰν τὸ σκουλίκι
γιὰ ν' ἀσπασθῆς τῆς γούνας του τὸ κόκκινο μανίκι.

Ἦ εἶσαι Γεργανόφιλος ἢ μὲ τοὺς Ἀλιάτους
τώρα τὰ κάπλεγκραμ τραβοῦν στῆς θάλασσας τοὺς πάτους
κι' ἄν δὲν πιστεύῃς στὸν Καζῆ τὸ φίλο θὰ σὲ στείλω
ποῦ κέμπιλ περιμένοντας ἐστέγνωσε σὰν φύλλο.

Π.—Καλὰ τοὺς κάνουν Φασουλῆ. Τελείωσαν τὰ ψέμματα
Γιατὶ μωρὲ στοὺς Γερμανοὺς πωλοῦνε ἐμπορεύματα
ἀφοῦ ὁ πόλεμος αὐτὸς πῶς ξέρεις ἔχει γίνοι
μόνον γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴ Δικαιοσύνη;

Φ.—Ξέρω. Ὁ Ρῶσος, Περικλῆ, ἐκεῖ ποῦ θὰ πατήσῃ
πολιτισμὸ κοζάκινο τῆς βότκας θὰ σκορπίσῃ
κι' εἶδε ὁ εἰκοστὸς αἰὼν κι' αὐτὸ τὸ ρεζιλίκι
δαδοῦχοι τοῦ πολιτισμοῦ νὰ γίνουιν οἱ Μουζῆτικοι.

Π.—Μέσα στὴν λίστα Φασουλῆ, ἀλήθεια σοῦχουν θέσι;

Φ.—Ὅσους «Σατύρους» ἔστειλα τοὺς ἔχουν κατασχέσει
καὶ κάτω κεῖ τί κάνομε κανεῖς δὲν ἔχει μάθει
ἐκτὸς ἀπὸ τῆς θάλασσας τὰ ἄπατα τὰ βάθη.

Μέ ὅσα κι' ἄν μοῦ κάνουνε γὼ πάντα θὰ γελῶ
ἐκείνους καὶ τὴ λίστα τους κανονιοβολῶ.
καὶ στὸ διπλὸ τῆς συνδρομῆς ὡς ξέρεις χασομέρη
δὲν ἔμπορεῖ ἐμπόλεμος κανεῖς νὰ βάλλῃ χέρι.

Ἐγὼ τοῦ κόσμου σὰν καὶ πρὶν τοῦ πέρω τὴν πεντάρα
γιὰ νὰ τοὺς μείνῃ μοναχὰ ἢ διπλοστραβομάρα.

Χαμένα πάνε κι' ἄν σκορπᾶς, διαμάντια μπρὸς στοὺς χοίρους
Ὅσους καὶ ἄν κατέσχεσαν τοῦ Φασουλῆ «Σατύρους»
μὰ ἡ καρδιά στὰ στήθια του ἢ ἴδια μένει βίδα
γιὰ νὰ χτυπᾶ ὄχι γι' αὐτοὺς ἀλλὰ γιὰ τὴν Πατρίδα.

Τοῦ χέλ κάθε ἐμπόλεμος μὲ ὄλη τὴν ἀρμάδα
Ὅταν γυρεύῃ ν' αὐξήθῃ μασῶντας τὴν Ἑλλάδα.

Π.—Ἀπὸ τὸν Μπέρνστοφ σίγουρα παρᾶδες ἔχεις πάρει

Φ.—Κακὴ σου μέρα καὶ ψυχρὴ διαόλου φαρφαλιάρη.
Αὐτὸ νὰ μὴν τὸ ξαναπῆς κι' οἱ πιστωταὶ μου τρέξουν
κι' ἀφοῦ δὲν θάβρουν χρήματα μποροῦν νὰ μοῦ τῆς βρέξουν.

Δὲν εἶμαι φιλοσύμμαχος ἢ Γερμανὸς κοθῶν
γιὰ ἓνα πρᾶμμα γὼ πονῶ, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μόνη.
κι' ἄν πρόκειται νὰ μᾶς τὰ φᾶν τὰ κρέατά μας ἄλλοι
κακοχρονᾶχουν Γερμανοὶ καὶ ὄλ' οἱ Ἀγγλογάλλοι.

Π.—Γιατὶ νὰ εἶσαι πάντοτε βρὲ Φασουλῆ, τσακίνης;
Γιατὶ καὶ σὺ δὲν τὰ γυρνᾶς συμμαχικὸς νὰ γίνης;
κι' ἀπὸ τὴ λίστα τους νὰ βγῆς εὐθὺς παληοκηφῆνα
κι' οἱ «Σατύροι» ποῦ στέλλονται νὰ φθάνουν στὴν Ἀθήνα;

Σὰν εἶναι τὸ συμφέρον σου μὲ τοὺς Συμμάχους νᾶσαι
γιατὶ μωρὲ τὰ τᾶλληρα ποῦ χάνεις δὲν λυπᾶσαι;
Τί διάβολος σὲ κόλλησε καὶ πείσμα τῶχεις βάλει
νὰ μὴ φωνάξῃς σὰν κι' ἐμὲ Λευτέρης κι' Ἀγγλογάλλοι;

Φ.—Σὲ ὅσες λίστες Περικλῆ κι' ἄν γράψουν τὸνομά μου
νὰ μὴ θαρροῦν θ' ἀλλάξουνε μ' αὐτὸ τὸ φρόνημά μου
καὶ πάνω εἰς τὴ λίστα τους μὲ συγχωρῆς θὰ χύνω
μόλις ξυπνήσω τὸ ψιλὸ νερό μου νὰ τὴ σβύνω.

Τῶν προσφιλῶν Συμμάχων σου καμάρωσε τὴν δρᾶσι
ποῦχει μπροστὰ τους τοῦ Χαμίτ ἢ δόξα ὠχριάσει

Π.—Πῶς θέλεις τὸν πολιτισμὸ μωρὲ νὰ τὸν σκορπίσουν
ὅταν τῆς πείνας μερικὲς χιλιάδες δὲν ψωφήσουν;

Φ.—Ἐὰν θὰ πῆ πολιτισμὸς, προγγρές, δικαιοσύνη
ἀπὸ τὴν πείνα τάντερο καρέλι νὰ μοῦ γίνῃ,
μὲ δίχως γνώμη Φασουλῆ ἄν μὲ ζητῆς δικό σου
ὄρσε μέσ' στὸ ρουθονί σου μέσ' στὸν πολιτισμὸ σου.
Μὲ τέτοιες σκέψεις Γερμανὸ καὶ Γάλλο καὶ Ἑγγλέζο
τοῦ κάνω ρήματα εἰς ρῶ καὶ ρήματα εἰς ἔ ζ ω.

Π.—Μοῦ φαίνεται πῶς πέρασες πολὺ τὰ ἐσκαμμένα

Φ.—Ἐγὼ δὲν δίνω, Περικλῆ, πεντάρα γιὰ κανένα
κι' ὅταν τὸ δίκιο στὸ λαμὸ μὲ πιάνη νὰ μὲ πνίξῃ
ὄση κι' ἄν νοιώθω μέσα μου καὶ γιὰ τὸ σέντζι σφίξι
λέω τοῦ χέλ, καὶ Σύμμαχοι καὶ Γερμανοὶ νὰ πάνε
ὅταν τὰ κωλομέρια μας γυρεύουν νὰ μᾶς φάνε.
Ἀπὸ τὴ λίστα κι' ἄν σβυσθῶ μ' αὐτὸ δὲν θ' ἀποφύγω
ὄσες κλωτσιὲς παληάνθρωπε μοῦ δίνεις κάθε λίγο

κι' ἄν τὸ Μεσσία ὅπως σὺ κι' ἐγὼ τὸν προσκυνήσω
θὰ πνίγωμαι στὸν ἴδρωτα καὶ πάλι νὰ μασήσω.

Τί μοῦκᾶναν στὴ λίστα τους κι' ἄν μᾶχουν περασμένο;
ὅπως κα πρὶν ἀπένταρος μὰ ξένοιαστος θὰ μένω.
θὰ τραγουδῶ τὸν πετεινὸ θὰ τραγουδῶ τὴν κλώσσα
καὶ μὲ τὰ χίλια φυλακὴ καὶ μὲ τὰ πεντακόσσα
κι' ἄν βάλλῃς καὶ τὰ κόκκινα χρυσῆ μου περιστέρα
σὰν πάπια χῆνα περπατεῖς

Π.—Καὶ τὴν κακὴ σου μέρα.

Οἱ σακατεμένοι χορεοῦν καὶ πηδοῦν
καὶ τὴ Νιραντζοῦλα γλυκοτραγουδοῦν.

Π.—Κάτω στὸ γυαλὸ
κάτω στὸ περιγυάλι
λέν μὲ τὸ καλὸ
νὰ στήσουν κάλπες πάλι
κάτω στὸ γυαλὸ κοντὴ
ἄλλο νέο πατιρντι.

Κάτω Φασουλῆ
στὴ μακαρία χώρα
λένε τὴ Βουλῆ
ὅτι τὴν πῆρε μπόρα
τρυγητῆς κοντογιορτῆ
νεραντζοῦλα φουντωτῆ.

Φ.—Κάτω τώρα κεῖ
στὴν Καρκαλοῦ σακάτη
Κλόμπς ἀμὰν Κικὴ
ἀνοῖξαν κι' οἱ σπαθᾶτοι
καὶ διαλέγουν τὸ Δαγκλῆ
τίγκλι τήγκλι τιγκλιγκλί.

Π.—Σὰν ἐχώθηκε
καὶ τὸ σπαθὶ στὴ μέση
τώρα σώθηκε
τὸ Κράτος μας μπαμπέση
κι' ἔτσι πᾶμε πιά καλὰ
ταμπουρλί καὶ ταμπουρλά.

Φ.—Σὰν ἐζύγωσε
ὁ κόμπος πιά στὸ χτένι
ὄχ μ' ἐλύγωσε
ἢ γάμπα σου Ἑλένη
κι' οἱ σπαθᾶτοι ρικικὴ
μπῆκαν στὴν πολιτικὴ.

Καὶ σηκώσανε
τὸ σ ῶ καὶ β ρ ἄ καὶ κ ὀ τους
καὶ φουσκώσανε
καὶ κάναν τὸ δικό τους
καὶ γινήκανε κοντὴ
σὰν κουρκᾶνοι φουντωτοὶ

Καὶ μᾶς δείξανε
ἀμὰν τὸν ἀφαλό τους
κι' ὄλοι φρίζανε
καὶ εἶπαν σὲ καλό τους
Νηὰ σαπίλα κουνενῆ
μᾶς ἐπλάκωσε τρανή.

Τώρα κορδατοὶ
καὶ πάλι οἱ σπαθᾶτοι
ὄχ ἀμὰν γιατί
σὰν τοῦ Γενάρη γάτοι
νιάου νιάου κί κί κί
μπῆκαν στὴν πολιτικὴ.

Π.—Πάλ' ἢ Καρκαλοῦ
ἐγίνηκε ρεζίλι
πάπια τοῦ γυαλοῦ
καὶ ραζακὶ σταφύλι
πὲς μου τάχα Φασουλῆ
ἴντα εἶναι; κουζουλοῖ;

Φ.— Πάει κιμπατζί
ἢ Καρκαλοῦ Μαριόρα
μὲ τὸ φερεντζέ
μᾶς τὴ στολίσαν τώρα
οἱ σπαθᾶτοὶ μας κοντὴ
ταμπουρντὰ καὶ ταμπουρντὶ

Κι' ἔφεξ' ὁ γυαλὸς
κι' ἔφεξ ὁ κόσμος ὄλος
κι' εἶπ' ἓνας τρελλὸς
τῆς Καρκαλοῦς ὁ πόλος
κι' ἦτανε τὸ κάπα Πί
πωπῶ πῶ καὶ τί ντροπή.

